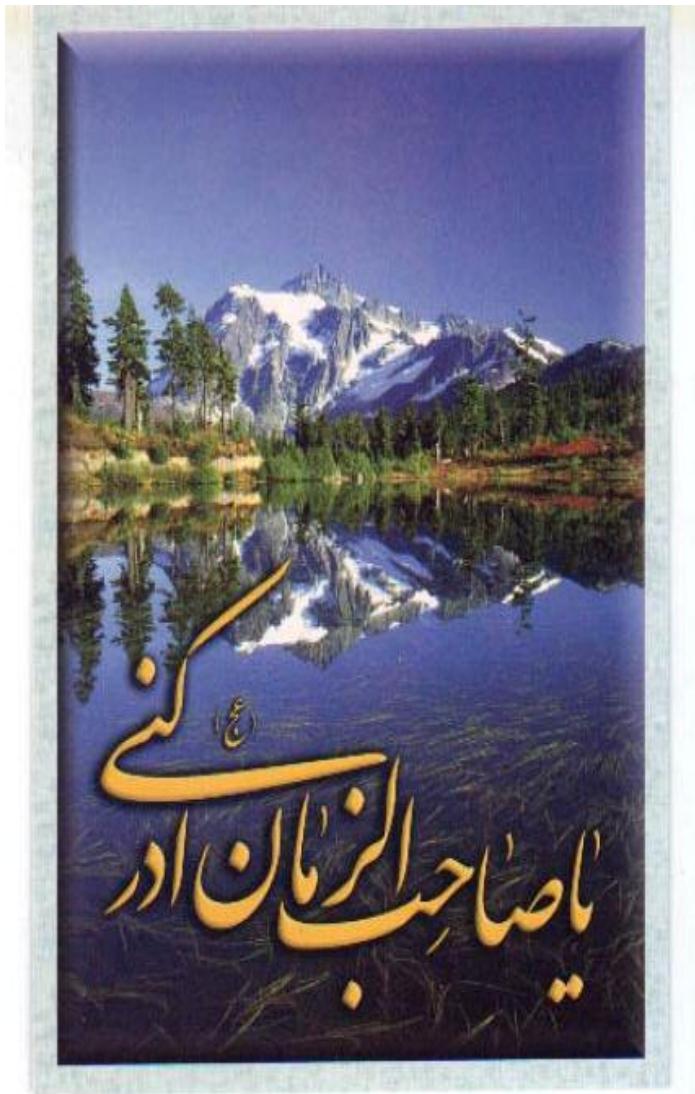

الله
الله
الله

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين إله خير ناصر و معين الحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد و علي و آلهم الطيبين الطاهرين ولعنة الله على أعدائهم أجمعين أبد الآدين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مُؤْمِنٌ بِالْكِتَابِ
مُؤْمِنٌ بِرَبِّ الْكِتَابِ

حضرت ابا الفضل عليه السلام فرمود:
بگو يا صاحب الزمان!

آقای مکارمی نقل کرده است که:
از یکی از شهرهای استان شیراز شخصی همراه عمویش برای
ماهی گیری به کنار ساحل دریاچه جنوب می‌رود، و در آنجا بطور
ناگهانی و در اثر موج آب دریا غرق می‌شود.
عموی وی، نگران از مرگ برادرزاده، نمی‌دانسته جه کند، ناگهان
می‌بیند که وی روی آب آمده!

باری، شخص غرق شده کنار ساحل می‌آید و عمویش از او
می‌پرسد: چگونه نجات یافته؟
می‌گوید: در حال غرق شدن، به یاد روضه‌ها افتادم، پس از آن عرض
کردم: **يا ابا الفضل!**

دیدم حضرت ابا الفضل العباس عليه السلام تشریف آورده و در
گوشم فرمودند: **بگو يا صاحب الزمان!**
من هم متولی به حضرت امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشریف)
شدم و عرض کردم یا صاحب الزمان! آقا امام زمان (عجل الله تعالى
فرجه الشریف) تشریف آورده و مرا نجات داده کنار ساحل آورده.

دشمن از او می‌خواست تا تسليم گردد
مردی که اهل خیمه را، سیراب می‌خواست
خود را از تاب تشنگی، بیتاب می‌خواست
آمد سراغ شط، ولیکن تشنگه برگشت
مردی که حتی خصم را، سیراب می‌خواست
با مشک خالی، امتحان دجله می‌کرد
دریا تماشا کن که از شط، آب می‌خواست!
دشمن از او می‌خواست تا تسليم گردد
بیعت ز دریای شرف، مرداد می‌خواست!
عمری چو او، در خدمت خفاس بودن این را،
شب از خورشید عالمتاب می‌خواست!
در قحط آب، از دست خود هم دست می‌شست
مردی که با غ عشق را، شاداب می‌خواست
دیشب که شوری در دلم افکنده بودند
طبعم به سوگ عشق، شعری ناب می‌خواست

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ